

Dosarul nr.3ra-312/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I.Secrieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M.Guzun, Gr.Dașchevici, Vl.Clima)

ÎNCHEIERE

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Ion Jora împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii și achitării pensiei pentru vechime în muncă,

împotriva deciziei din 7 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

c o n s t a ț ă :

La data de 20 ianuarie 2020 Ion Jora a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, obligarea stabilirii și achitării pensiei pentru vechime în muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că într-un alt litigiu, prin hotărârea irevocabilă din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Inspectoratul General al Poliției a fost obligat de a-i recalcula vechimea în muncă cu înlesniri pentru perioadele 24 iunie 2011 – 27 decembrie 2012, 5 martie 2013 – 31 martie 2016 și 14 februarie 2017 – prezent.

Ca urmare, în baza acestei hotărâri și a actelor eliberate de angajator, a depus în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale, Oficiul Teritorial Florești cerere cu privire la stabilirea pensiei, iar prin decizia nr. 27/2019/34 din 3 ianuarie 2019 a organului de pensionare, cererea i-a fost admisă, fiindu-i stabilită și dispusă spre plată începând cu data de 15 decembrie 2018 a pensiei în sumă de 3862,14 lei.

Ulterior, la data de 22 februarie 2019, Casa Națională de Asigurări Sociale, Oficiul Teritorial Florești a emis decizia 27/2019/1196 de întrerupere a achitării pensiei reclamantului, din motivul neîntrunirii de ultimul a stagiului de muncă de 24 ani, motiv pentru care la data de 25 noiembrie 2019 Ion Jora a contestat-o cu cerere prealabilă la organul ierarhic superior, însă prin răspunsul din 31 decembrie 2019 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, aceasta a fost respinsă.

Din considerentul că decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale, Oficiul Teritorial Florești prin care a fost întreruptă achitarea pensiei este ilegală și bazată pe interpretarea eronată a legislației în vigoare, reclamantul Ion Jora s-a adresat instanței de judecată cu prezenta cerere de apărare a drepturilor pretins încălcate, solcitând în urma concretizării cererii, anularea deciziei nr. 27/2019/1196 din 22 februarie 2019 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, Oficiul Teritorial Florești privind refuzul stabilirii și achitării pensiei, declararea ilegală a răspunsului nr. J-2585/19 din 31 decembrie 2019 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, obligarea pârâtei de a-i stabili și de a-i achita pensia conform calculelor prezentate de Direcția de Poliție Chișinău, cu încasarea din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Prin încheierea din 27 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de Ion Jora în partea dispunerii încasării din contul pârâtei Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei a fost declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ, pe motiv că reclamantul nu a respectat procedura prealabilă prevăzută de art. 167 alin. (4) și art. 60 alin. (3) în coroborare cu art. 10 alin. (2) Cod administrativ, or, la caz, cererea de reparare a prejudiciului nu a fost examinată de autoritatea publică emitentă în procedura administrativă.

Prin hotărârea din 27 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Ion Jora a fost admisă, fiind dispusă anularea deciziei nr. 27/2019/1196 din 22 februarie 2019 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale, Oficiul Teritorial Florești privind refuzul stabilirii pensiei și a răspunsului nr. J-2585/19 din 31 decembrie 2019 a Casei Naționale de Asigurări Sociale la cererea repalabilă. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale, oficiul teritorial competent, de a-i stabili reclamantului pensia conform art. 13 lit. a) al Legii nr. 1544, reținând vechimea în serviciu de 24 ani 01 lună și 01 zi, conform certificatului eliberat de Direcția de Poliție a mun. Chișinău nr. 20697 din 21 decembrie 2018 în quantum conform art. 14 lit. a) al Legii nr. 1544 cu achitarea pensiei și aplicarea indexării corepsunzătoare, începând cu 15 decembrie 2018 pentru viitor, excluzând perioada achitată 15 decembrie 2018 – 28 februarie 2019. A fost dispusă încasarea din contul pârâtei Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul lui Ion Jora a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

La data de 3 iunie 2020, în cadrul termenului de atac instituit de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel

împotriva hotărârii din 27 mai 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, care la data de 15 iulie 2020 a fost completat cu motivare, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii noi, prin care acțiunea înaintată să fie respinsă.

Prin decizia din 7 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că legislația pertinentă a determinat atribuția de stabilire a vechimii în muncă organelor subordonate Ministerului Afacerilor Interne, în speță fiind Departamentul de Poliție a mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al MAI care în baza hotărârii judecătorești irevocabile din 12 februarie 2018 și a ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.96 din 20 martie 2018 a stabilit vechimea în muncă a intimatului Ion Jora în mărime de 24 ani 01 lună și 01 zi.

Ca urmare, la data depunerii cererii reclamantului Ion Jora cu privire la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, acesta întrunea condiția stabilită de lege pentru a beneficia de pensia corespunzătoare, iar drept rezultat emiterea deciziei contestate din 22 februarie 2019 pe motivul neîntrunirii condiției nominalizate și, subsecvent, a refuzului emis pe marginea cererii prealabile (adresată în termenul legal în contextul în care decizia contestată nu conținea informații privind perioada contestării), corect au fost considerate de instanța de fond contrare legii și întemeiat au fost anulate.

În acest context, instanța de apel a respins argumentele invocate de către apelantă referitoare la faptul că intimatul, nefiind angajat al unei instituții penitenciare, nu putea beneficia de calcularea vechimii în muncă cu facilități, deoarece acestea se combat prin hotărârea irevocabilă din 12 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a constatat dreptul intimatului la calcularea vechimii în muncă cu avantaje de două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul izolatorului de detenție provizorie al Direcției de Poliției a mun. Chișinău, în perioadele 24.06.2011 – 27.12.2012, 05.03.2013 – 31.03.2016 și 14.02.2017 – prezent, hotărârea enunțată fiind opozabilă apelantei prin prisma art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în interpretarea oferită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în care s-a implimentat principiul autorității lucrului judecat (cauzele Lungoci contra României, Caracas contra României), a pct. 3 al hotărârii Guvernului nr. 1427 din 18 decembrie 2016 cu privire la preluarea atribuțiilor de plată a pensiilor și prestațiilor sociale militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, sistemului penitenciar, ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului și Centrului Național Anticorupție și al ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018.

Respectiv, în contextul în care intimatul a probat că întrunește condițiile stabilite de lege pentru a beneficia de pensia pentru vechime în serviciu, privarea acestuia de dreptul la pensie pentru motivele specificate de apelantă

este ilicită și contrară legii, din care considerent prima instanță corect a admis acțiunea.

La fel, au fost apreciate ca fiind eronate și argumentele apelantei privind inadmisibilitatea acțiunii în partea dispunerii anulării deciziei nr.27/2019/1196 din 22 februarie 2019 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale, Oficiul Teritorial Florești cu trimitere la hotărârea din 11 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinăui, sediul Rîșcani, prin care pretenția respectivă a fost deja respinsă, or, art. 207 alin. (2) lit. a) Cod administrativ, la care a făcut referire apelanta instituie ca temei de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ cazul în care există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept.

În speță însă, la data emiterii hotărârii primei instanțe în prezenta cauză, hotărârea invocată de apelantă nu era definitivă, deoarece a fost contestată cu apel de către Ion Jora la data de 12 noiembrie 2020, iar la data de 6 iulie 2020 reprezentantul acestuia a solicitat restituirea apelului, fapt realizat prin încheierea din 20 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Totodată, potrivit hotărârii judecătorești din 11 noiembrie 2019 temei pentru adoptarea soluției de respingere au servit alte temeiuri decât cele specificate în prezenta cauză, motiv pentru care Completul a constatat neîntrunirea în speță a temeiurilor prevăzute de art. 207 alin. (2) lit. a) Cod administrativ pentru declararea inadmisibilității pretenției vizate.

Referitor la dispoziția primei instanțe privind adjudecarea din contul apelantei a compensației cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei, instanța de apel a reținut prin prisma art. 195 Cod administrativ în coroborare cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă că cheltuielile de asistență juridică suportate de intimat la caz în sumă de 5000 lei au fost reale, suportarea acestora fiind confirmată corespunzător prin bonul de plată anexat la dosar, necesare în vederea realizării dreptului la apărare și rezonabile în raport cu volumul de lucru prestat de avocat, actele întocmite de acesta, numărul de ședințe la care acesta a participat, ce pot fi deduse din materialele dosarului și complexitatea cauzei.

Invocând ilegalitatea deciziei din 7 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, la data de 31 decembrie 2020 (conform plicului poștal), Casa Națională de Asigurări Sociale a depus împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi, de respingere ca neîntemeiată a acțiunii.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința pe marginea cererii de chemare în judecată și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că intimatul Ion Jora la data emiterii actelor contestate nu întreunea vechimea în muncă necesară de 24 ani pentru a beneficia de pensie pentru vechime în muncă, adică dânsul nu cade sub incidența actelor legislative ce i-ar permite calcularea specială a vechimii în serviciu, deoarece acesta nu a activtat în vre-o funcție din cadrul sistemului penitenciar. Or, izolatorul de detenție provizorie a Direcției de Poliție a mun.

Chișinău în care a activat reclamantul nu face parte din instituțiile penitenciare care se regăsesc la art. 11 alin. (2) a Legii nr. 300/2017.

Totodată, instanța de apel s-a expus asupra unei pretenții care deja a fost examinată de instanța de judecată într-o altă cauză, inițiată la acțiunea intimatului privind anularea aceleiași decizii nr. 27/2019/1196 din 22 februarie 2019, care se solicită a fi anulată și în prezentul litigiu și care a fost respinsă prin hotărârea din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, motiv pentru care pretenția dată urma a fi declarată ca fiind inadmisibilă în temeiul art. 207 Cod administrativ.

Cât privește dispunerea anulării răspunsului nr. J-2585/19 din 31 decembrie 2019 a Casei Naționale de Asigurări Sociale la cererea repalabilă, recurenta a menționat că acesta nu reprezintă un act administrativ individual și respectiv nu poate fi contestat în instanță.

Recurenta a obiectat și cu privire la cuantumul cheltuielilor de asistență juridică a căror compensare a fost dispusă în prezentul litigiu, deoarece suma dispusă spre încasare este exagerat de mare în raport cu lucrul avocatului efectuat pe dosarul dat, or, în instanțele naționale pe rol sunt mai multe dosare similare, deci și cererile de chemare în judecată a reclamanților sunt practic identice.

În concluzie, s-a menționat că Curtea de Apel Chișinău s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând decizie neîntemeiată de respingere a apelului.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs. Potrivit art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 7 octombrie 2020 (f.d.86) și recepționată de către recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale la data de 4 decembrie 2020 (f.d.96).

Astfel, depunerea motivării recursului împreună cu cererea de recurs la data de 31 decembrie 2020 (f.d.106) este în termen.

Prin referința depusă la 15 februarie 2021, Ion Jora a solicitat declararea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale ca inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial

și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh